

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Kun lige det, at et af eksemplerne på det her jo er, at selv forsklagsstilleren i den her situation får negative dynamiske effekter og broen og alt mulig andet med. Det er jo netop det, der her handler om, at vi sidder i hver sin krog med alle mulige forskellige oplevelser og har nogle klare fornemmelser af, at der er noget, der er galt i en eller anden retning, og det er derfor, det er så utrolig vanskeligt at nå frem til et system, før vi ved, hvor vi er.

Vi har masser af diskussioner regionalt om Jylland kontra København, om, at hvad de ikke må i Skagen, må de heller ikke i Ørestaden, og en masse andre diskussioner, og de spiller ind alle sammen. Derfor er det så nødvendigt, og jeg ved, det er en gentagelse, men jeg vil gerne gentage det, at lave en analyse af den kommunale finansiering og de pengestrømme, der er, hvor alle faktorer er med, så vi derefter har et fælles grundlag, og så kan vi gå i gang med kampen om det politiske.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg synes, at der i hvert fald er én uklarhed i Kristeligt Folkepartis forslag. De skriver i bemærkningerne: »Dertil kommer, at der er behov for at inddrage uvildige eksperter og repræsentanter for de kommuner, der til daglig berøres af systemet, bliver repræsenteret i udvalgsarbejdet.«

Jeg vil godt spørge, hvad der ligger i det. Er det nu meningen, at det, Kristeligt Folkeparti forestiller sig er repræsentanter for Det Skæve Danmark, skal inddrages, at repræsentanter for kommuner oppe omkring Mors skal inddrages, at repræsentanter for kommunerne på Lolland-Falster skal inddrages? Eller hvad ligger der i de her bemærkninger? Hvad er det for en forestilling, Kristeligt Folkeparti har om, at de kommuner, der berøres, skal inddrages?

Alle kommuner berøres vel af det her, hvis vi ændrer på udlignings- og bloktilskudssystemet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole M. Nielsen udtrykte nogen skepsis i forhold til de initiativer, der er på vej i Kommunaludvalget, og sagde, at dem troede han i hvert fald ikke kunne løse problemet.

Det er jeg fuldstændig enig med hr. Ole M. Nielsen i. Vi løser ikke problemet ved at afholde en konference i Kommunaludvalget, men hvis

vi er forvirrede, så kunne vi måske blive forvirrede på et lidt højere niveau ved et sådant arrangement og derved ved en efterfølgende drøftelse komme til klarhed over, om der er nogen temaer, som vi ønsker nærmere analyseret, ud over dem, som allerede er sat i gang.

I den sammenhæng synes jeg, at vi skal tage Kristeligt Folkepartis forslag op til nærmere overvejelse og med udgangspunkt i det forslag efter de arrangementer, vi eventuelt måtte afholde, tage stilling til, om der er behov for yderligere undersøgelser.

Og hvis hr. Ole M. Nielsen er bekymret over det, der foregår i Kommunaludvalget, fordi hr. Ole M. Nielsen ikke er medlem af Kommunaludvalget, så er jeg overbevist om, at vi sagtens kan lave en indsuppleringsordning, så hr. Ole M. Nielsen i den her fase kommer til at deltage i Kommunaludvalgets møder.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nu er det jo nok mit eget parti, der skal tage stilling til, om jeg kan komme med i Kommunaludvalget, men jeg vil gerne sige, at det er jeg blevet tilbudt, og det har jeg afvist, fordi jeg ikke mangler udvalg, men jeg interesser mig for den regionale udvikling i landet, og det er selvfølgelig også derfor, de her sager er blevet mine.

Jo, jeg har stor tillid, jeg har i hvert fald stor tillid til medlemmerne, måske mere end til udvalget som helhed, og jeg er da helt sikker på, at medlemmerne er kvalificerede. Det er som sådan kombinationerne, der forhindrer de gode løsninger, og det er vist kendt, ikke bare i Kommunaludvalget, men i alle udvalg.

Og så til hr. Klaus Hækkerups spørgsmål om, hvordan vi forestiller os det: Jo, det forestiller vi os ved, at de repræsentanter, der sidder fra organisationerne, måske ikke altid har overblik over helheden i deres bagland, og det er dér, vi gerne vil sikre os en eller anden konstruktion, hvor vi får alle parter, også de små, hørt, og at de, der føler sig klemte, føler, at de er kommet til orde og deres synspunkter er tilgodeset.

Det betyder jo ikke, at de kan få ret i deres ønsker, og at de kan få ret, hvis deres beklagelser er urimelige. Sådan fungerer det jo ikke, men vi vil bare gerne på den måde sikre os, at alle de, der føler sig klemte, i hvert fald føler, at de er blevet hørt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik dermed til anden (sidste) behandling.